

tet fundet at erindre mod de enkelte Udgifter, og Udvalget maa ligeledes indstille, at:

ad 18.

Med Finantsloven er der bevilget til Understøttelse af trængende, for hen i Postvæsenets Tjeneste staaende private Betjente 2,000 Rbd., og er det nærmere angivet, hvilke Klasser af Personer der kunne henregnes hertil. Af dette Beløb er udbetalt extraordinært følgende Understøttelse til Betjente, som endnu synes at være i Function og tildeels ikke kunne henregnes til de i Finantsloven angivne Classificationer, nemlig:

til en Postconductor	6 Rbd.	64 $\frac{1}{2}$
— 4 Postbudde, tilsammen	48	79 -
— 1 Postfører	75	— -
— Dennes Datter	30	— -

Revisionen har derved gjort den Bemærkning, at da de 2000 Rbd. som en rund Sum er bevilgede for deraf at tilstaae Understøttelser for for hen i Postvæsenets Tjeneste staaende private Betjente, kan Understøttelse af denne Sum ikke anvendes til Betjente, som endnu staae i Postvæsenets Tjeneste, medens Ministeriet har været af den Formening, at det ikke har været Lovens Hensigt at blinde Bestyrelsens Hænder inden for Classificationens, men kun inden for den bevilgede Sums Grændser, undtagen forsaavidt angaaer de faste aarlige Understøttelser, saaledes at Bestyrelsen maatte have frie Hænder til af det indskrænkede Beløb, der bliver tilbage fra disse, at tilstaae extraordinair Hjælp til Postbetjente, uanset om disse endnu ere i Function, efter de Regler, som for deslige Understøttelser ere sædvanlige. Revisionen har ikke anerkjendt denne Fortolkning af Finantsloven for begrundet, og Udvalget, der maa tiltræde samme Anskuelse, indstiller, i Forventning om at en lignende Fremgangsmaade for Fremtiden vil blive undgaaet, at:

Den brugte Fremgangsmaade passerer.